



LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Marias Bebudelse - af Beato Angelico



**Da sagde Maria:
"Se, jeg er
Herrens tjenerinde.
Lad det ske mig
efter dit ord!"**

*Læs om:
Herrens sko og kirkens
Engle og syner
Mere end et nummer
Unge i Kukkassen*

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for
Den evangelisk-
lutherske Frikirke
i Danmark

*Bladet udkommer
6-8 gange årligt.
Pris: 100 kr.; unge
under udd. 50 kr.;
udland 150 kr.*

Redaktion

Vagn Lyrstrand
(ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition

Ewaldsvej 9
8723 Løsning
Udland:
Postparken 58,2
27720 Kastrup

Abonnement:

Daniel Jensen
Banevolden 26,2
2500 Valby
Giro nr. 5497701

Sats og tryk

Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri



Udgivelse støttet af
**Den Lutherske
Arvs Fond**

Herrens sko - og kirkens

Vær velkommen, Herrens år, og velkommen herhid! -
1. søndag i advent synger vi et nyt kirkeår ind. Sådan lidt ude af takt med tiden; men altså også foran tiden! For kirkens tid er Herrens tid; og derfor har hans menighed også en anden kalender, end samfundet har. - Eller hvad? Er det nu også sådan? Halter vi bagefter? Følger vi tiden? Eller går vi i Herrens "sko"?

Hvor går Herren hen?

Det behøver ingen at være i tvivl om. For i evangeliet til kirkens første nytårsdag bekendtgør han som sit mål:

- at bringe godt budskab til fattige
- at udråbe frihed for fanger og syn for blinde
- at sætte undertrykte i frihed
- at udråbe et nådeår fra Herren. (Luk 4,16-30).

Sådan er det forudsagt for længst af den gamle profet Esajas. Det nye er, at Jesus så at sige træder ind i disse ord som i sine "sko" og kommer med nyt liv til dem, der hører ham, og siger: *I dag er det gået i opfyldelse!*

Da kan vi opdage, at Herren har os som mål. For hvem har ikke brug for godt budskab, frihed, nyt syn og nåde fra Herren? Svaret giver sig selv med spørgsmålet: Hvem kender ikke til fattigdom, trængsel, mørke, nedtrykthed, skyld og dårlig samvittighed?

Gennem endnu et års gudstjenester har vi kunnet gå i hans fodspor. Søndag efter søndag så vi i evangeliet, at han var dér forud for vores mangfoldige nød. Og han tog os med sig gennem fristelse og fald, sorg og sygdom, død og grav, opstandelse og himmelfart.

På kirkeårets sidste søndag hørte vi Jesus sige: *Jeg var sulten, tørstig, fremmed, nøgen, syg og i fængsel. Så helt er han trådt i vores sko, at han siger: Hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, har I gjort mod mig! Kom, I min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt!* (Matt 25,31-46). Da begynder evighedens nytår.

Velkommen, nytår, og velkommen her!

Hvor går kirken hen?

Det behøver ingen at være i tvivl om, så længe vi taler om den kirke, om hvilken Herren siger: "Jeg vil bygge min kirke, så Helvedes porte ikke skal få magt over den" (Matt 16,18). For den kirke er "fårene, som hører hyrdens røst og følger den" (Luther). Og vejen for kirken peger han selv ud: "Gå hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem... og lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer" (Matt 28,19-20).

Kirken går altså derhen, hvor der prædikes, døbes, holdes nadver og læres i overensstemmelse med Herrens ord, som det er givet til og ved apostlene i Det nye Testamente, uden at der lægges til eller trækkes fra. For da går kirken i Herrens fodspor. **Herrens ord er kirkens "sko"**.

Hvor skulle vi ellers gå hen?

"Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord" svarede Peter, da mange havde søgt andre veje, og Jesus spurgte: "Vil I også gå jeres vej?" (Joh 6,66-69). Jamen, der er jo ingen anden vej til evigt liv end den i Jesu spor og ord! Derfor må Herrens kirke gå den vej, søndag som hverdag. Og et par sko, som holder på den vej, er Den lille og store Katekismus.

Vi sakser fra indlæg i Kristl. Dagbl. af lektor ved Menighedsfakultetet i Århus dr. theol. Georg S. Adamsen: *Genindfør oplæring i Luthers katekismus! - Alvorlige kristne kan begynde at læse Den lille Katekismus til husandagten i hjemmet... Men det er også nødvendigt, at præster selv flittigt bruger begge katekismer, sådan som Luther selv gjorde det.*

Gode gamle "sko", som vil hjælpe til hverken at halte efter eller følge med tiden, men følge Herren med håb i tiden og for evigheden.

Genindførelsen af katekismusoplæring i hjem og kirke kan ved Guds nåde og barmhjertighed føre til, at børn, jævne folk, menighedsråd, ja, selv teologer og præster igen får elementær viden om kristendom og Guds vilje, så vores kirke og samfund kan komme på fode igen. Georg S. Adamsen slutter: *Lad os derfor genindføre katekismen! Den viser vej til sand, bibelsk kristendom.*

Vi glæder os over opfordringen og tilslutter os med bønner og ønsket:

Vær velkommen Herrens år!

Vagn Lyrstrand



Efter skoreklame i "Opus" # 6/2003

Engle og syner

Åndelige oplevelser er "in". Og for mange er virkelighed og sandhed slet og ret, hvad man oplever. Kristne tror også, at der er en åndelig verden, som kan opleves. Og vi tror, at der er engle, som er tæt på og ser os. Men hvad med at se dem? Det var samtaleemne i Kukkassen i okt.. (Se s.14).

Syner af engle

Studentermagasinet 'Til Tro' beretter om muslimer, der ledes til tro på Jesus gennem syner, og mener: *Gud er Gud, og han kan, hvad han vil. Derfor får nogle mennesker lov til at se ham - i en vision eller drøm eller på en anden mærkelig måde. Det ved vi ikke bare fra Bibelen og kirkehistorien, men også fra folks vidnesbyrd.*

Hvordan forholder vi os til sådanne vidnesbyrd? - Apostelen Peter fortæller, at han fik bud fra en romersk officer, som havde set en engel stå i sit hus og sige: "Send bud efter Peter. Han vil tale ord til dig, ved hvilke du og hele din husstand skal blive frelst." - Sådant førte engle-synet til tro på Jesus og til dåb. - *Se ApG 10-11.* Baggrunden for dette engle-syn, der banede vej for evangeliet til hedningerne, var at Cornelius var "gudfrygtig". Han kendte til Gud og engle fra Bibelen, som muslimer fra Koranen ved om Gud, Jesus og engle. - Men *kyndig vejledning fra kristne med længere tids erfaring er nødvendig* siger 'Til Tro' (nr 5/2003).

Julen vrimler med engle-syner

"Engle dale ned i skjul" men navnlig til jul træder de frem af deres skjul.

En engel bebuder Frelserens forløber for den gamle præst: "Frygt ikke, Zakarias! Din hustru Elisabeth skal føde dig en søn, og du skal give ham navnet Johannes. Og mange skal han føre tilbage til Herren deres Gud. Han skal gå foran ham." - *Se Luk 1,5-25.* "Englen Gabriel kom ind til hende" (jomfruen Maria). Og han siger: "Frygt ikke! Du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus!" - *Se Luk 1,26-38.* Da Josef, Marias trolovede, "tænkte på dette, se, da viste en Herrens engel sig for ham i en drøm og sagde: Vær ikke bange for at tage Maria til hustru, for det barn... er undfanget ved Helligånden. Og du skal give ham navnet Jesus." - *Se Matt 1,18-25.*



Hvad ser du: En engel eller Jesus?

Ill: Hannah Seth

Engle-synerne viser hen til Jesus

Vi ved ikke meget om englernes udseende. Vinger og kvinder hører vi ikke om. Gabriel betyder "Guds mand"; og Cornelius så "en mand i lysende klæder." Nærmere kommer vi ikke. Det afgørende er, hvad vidnerne hører. Ordet "engel" betyder simpelthen "sendebud". Og budet handler om frelsen ved Jesus.

Det bliver tydeligt i hyrdernes syn: "Da stod Herrens engel for dem..., og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde: Frygt ikke! I dag er der født jer en frelser... I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe." Og hyrderne glemmer englene for barnet! - *Se Luk 2,1-20.*

Da vismændene fra øst har hyldet Jesus som verdens Frelser, og Herodes vil dræbe ham "viser Herrens engel sig i en drøm for Josef og siger: Flygt til Ægypten, indtil jeg siger til." Og "da Herodes var død, viser Herrens engel sig i en drøm for Josef og siger: Drag til Israel..." Og der vises hen til Guds løfter. - *Se Matt 2,13-23.*

Englene tjener dem, der frelses

Julens engle viser det generelle, at "alle engle kun er tjenende ånder, der sendes ud for at hjælpe dem, der skal arven frelsen." - *Se Hebr 1,5-14.* Og Bibelen siger "at ved at være gæstfri har nogen uden at vide det, haft engle til gæster" (Hebr 13,2). Et godt ord med tanke på julens fester og gæster!

Pointen med englene er ikke, at vi ser dem, men at de ser os, og vi hører evangeliet og ser frelsen i Jesus!

Jesus siger: "Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlene ser altid min himmelske faders ansigt. For menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte." - *Se Matt 18,1-11.*

Jesus fremhæver frelsens sigte, når han siger, at "der bliver glæde hos Guds engle over en synder, som omvender sig" (Luk 15,10). Og apostelen advarer: "Lad jer ikke frakende sejrsprisen af nogen, som går ind for falsk ydmyghed og engledyrkelse, fordyber sig i egne syner...". For frelsen ligger ikke i vore oplevelser, men i Jesus! - *Se Kol 2,16-23.*

Englene viser hen til evangeliet

'Til Tro' slutter: Det vigtige er, at synerne ikke står alene... Hvis de fører bort fra budskabet om Jesus Kristus, som det eneste navn, hvorved vi kan frelses, må de være falske. - Vi kan ikke afkræve Gud syner, men vi kan heller ikke afvise, at Gud vil give dem. Det vigtige er, at vi til stadighed sørger for at lytte til Guds stemme gennem Skriftens vidnesbyrd.

Bibelen slutter med, at apostelen Johannes vil tilbede en engel. "Men englen sagde til mig: Nej! Jeg er kun en tjener som du og som de, der holder fast ved ordene i denne bog. Gud skal du tilbede!" Og han slutter med adventsbønnen: "Kom, Herre Jesus!" - *Se Åb 22,6-21.*

Vagn Lyrstrand

Hvad er det største?

Martin på 11 skulle have været hjemme i aften, ligge i sin seng og drømme om julegaver. Men han er på hospitalet. Øjnene stirrer. Og han lever kun, fordi respiratoren trækker hans vejr. - Den aften forstod jeg, hvad der er det største.

Juleaften

Martin havde været ved at boble over af glæde. Gaverne, juleaftens-gudstjenesten og salmerne. Men Martin sad ikke juleaften mellem far og mor, som han plejede.

Røgen fra ilden havde været for meget. Da brandmændene kom, var der kun en svag hjer-tebanken. I 36 timer kæmpede han af alle kræfter. Men juleaften måtte jeg sammen med hans forældre overlade ham i Guds hånd. Og jeg var både skuffet og vred. Det kunne ikke være rigtigt!



Det mindste

Jeg kæmpede denne juleaften på knæ med Gud. Stadig vendte ordene tilbage i min sjæl: "Hvad er det letteste at sige: Dine synder er tilgivet dig, eller at sige: Rejs dig og gå?" (Luk 5,23). Hvorfor, Herre, giver du mig myndighed til i Kristi sted at tilgive denne dreng hans synder, men lade mig være hjælpeløs med det lettere? Hvorfor kan jeg ikke sige: "Rejs dig og gå"?

Da var det, som Herren ruskede mig ud af bevidstløshed, da jeg fik beske- den: "Vi kan ikke gøre mere!" Det næste, jeg husker, var, at jeg straks kom på benene. Og for sidste gang som Martins tjener for Ordet tilgav jeg ham hans synder i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn.

Det største

Pludselig - som om denne dags glæde igen fyldte mig - indså jeg: Måske kan lægerne ikke gøre mere. Men, lovet være Gud, er der noget, jeg kan gøre!

Og med det bøjede jeg mig for Herren med julestjernen hvilende over Martin i denne nat. Her favnede jo Kristus dette barn! Og jeg hviskede ham i øret: "Den gode strid har du stridt, løbet har du fuldendt, troen har du bevaret. Modtag livets krone. Glædelig jul, Martin. Under Livets træ ligger den største gave. Glæd dig!"

Og ved midnatstid kunne jeg tage hjem og synge med alle himlens engle - og i kraft af den største gave også med Martin: "Ære være Gud i det højeste. Fred på jorden. I mennesker Guds behag!"

Darryl L. Andrzejewski Lutheran Witness / red. VL

Mere end et nummer

Det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. (Lukas 2,1-3)



Juleevangeliet siger det ligeud: *Det skete!* Det er ikke et eventyr, ikke et julenummer eller en opdigtet historie. Det skete! Det skete i de dage, da den romerske kejser Augustus holdt folketælling. Ca. 2003 år siden.

Borgere i romerriket fik befaling om at rejse til deres hjemstavn for at blive registreret. Derfor den megen "juletrafik."

Også i dag registrerer samfundet sine borgere. Staten har styr på, hvor vi bor, om vi er vaccineret eller ej, om vi betaler skat eller ej og hvilke personnumre, der skal have udbetalt børnecheck, SU og pension. Vi bliver indkaldt til skolegang, militær og brystkræft-screening.

Faktisk er det et privilegium at være talt med i et land med så gode kår, som vi har i Danmark. Men det er ikke nok. For inderst inde i vores personlighed består vi ikke af tal, men af kød og blod, følelser, hjerte og bevidsthed. Så mange livsvigtige ting ordnes over det "offentlige", at man føler sig fremmedgjort og glemt som det menneske, man også er. Og hver især har vi gjort os personligt skyldige i netop dette: at overse hinandens hjerter, forbigå hinanden og nøjes med at drive med den strøm af mennesker, der er på juleindkøb. *Alle drog hen for at lade sig indskrive.*

Men netop i december måned får vi hjælp til se hjertet bag de mange tal. Tag f.eks. dagene i december. Vi husker dagens nummer med kalenderlys og kalendergaver. Vi tæller fra 1 til 24 og tænker på den fest, hvor vi skal aflevere en gave til et menneskehjerte. - I år står der "julen 2003" på julemærkerne. Årstallet er endnu et tal, som er mere end et tal. Det fortæller, at vi lever i tiden efter Kristi fødsel. Vi lever i kraft af ham. Kristus giver årene mening og retning og gør dem til andet og mere end tilfældige år.

Lad os her i december drage til vor hjemstavn, dvs. hen til ham, vi stammer fra. Det kan vi gøre i den menighed, hvor Gud træder os nær i evangeliet og gør os til mere end et nummer.

... i slægten

Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin [tro]-lovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. (Lukas 2,4-7)



Midt i mylderet af mennesker på juleindkøb, i overfyldte juletog eller ved kassen i supermarkedet kort før lukketid falder blikket nu på et par. Hun er ung og højgravid. Han er vist nok en del ældre. Der er noget mildt over den måde, de er sammen på. Mon ikke de er flygtninge. Det virker, som om de er fremmede her på stedet.

I juleevangeliet får dette par navn: Josef og Maria hedder de. De er forlovede (egentlig trolovede).

Vi får også at vide, at de hører til en gammel slægt. De kommer ikke ud af ingenting. De har stærke rødder. Og de ved det. Slægten stammer fra Betlehem, hvor de nu er rejst hen for at blive registreret. For mange år siden boede deres tip-tip-tip-oldefar her. David hed han.

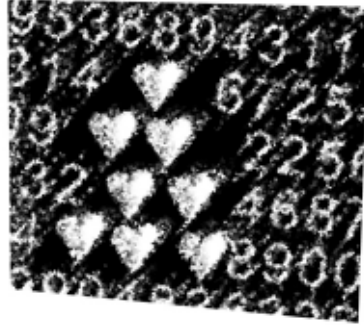
Sådan har vi også vore rødder. Børn og ældre ved mest om den slags. Unge forsøger nogle gange at frigøre sig derfra. Og mange voksne skyder ansvaret for slægten fra sig, fordi de tænker, at samfundet (som vor tids kejser) tager sig af den slags. Man har jo betalt for børnehaver og plejehjem gennem sin skat. - Men på den måde gør vi både os selv og andre til ligegyldige numre. Og hvis vi overser hinandens hjerter, går troskaben i stykker. Man vender ryggen til hinanden og leder i stedet efter nye kærestes og skifter slægten ud med nye kontakter.

Hvor anderledes da at møde Josef og jomfru Maria. De er stærke forbilleder både for unge og voksne.

De var "trolovede". Mere end kærestefolk. Troens folk. De troede på hinanden. Og de troede på Gud. I denne tro havde de lovet hinanden troskab. I denne tro kunne de bære, hvad de bar: Guds Søn. For de blev selv båret af ham.

... i hjertet

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: "Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren." (Lukas 2,8-11)



Nu skifter kameraet til hyrderne på markerne. Vi ser arbejdskammerater under vanskelige kår. Og igen mærker vi, at det ikke er et eventyr. Hyrderne er virkelig på arbejde. De ligger ude på marken og holder nattevagt over deres hjord i kulde og mørke.

Sådan kender du også til tider i dit liv, hvor du ikke overkommer andet end at passe dit studie, din lærlinguddannelse, dit nedslidende fabriksarbejde og de utaknemmlige rutiner i hjemmet.

Hvad lever hyrderne for? For en ringe dagløn, som lige netop kunne ernære en familie, og så heller ikke spor mere. Men arbejdet gav dem trods alt en vis form for selvværd.

Alligevel var det svært at se, hvorfor livet ikke kunne forme sig lidt bedre for dem. - Og som om det ikke var nok. Midt i kulden og mørket blev de pludselig ramt af en lammende frygt.

Du kender måske også til at frygte for døden og dommen. Du gribes af angst en dag på vej hjem fra arbejde. Du mærker, at du skal stå til regnskab overfor Gud, din skaber. Du ved dig skyldig og dødsens. Du mærker frygt og rædsel.

Det blev hyrdernes redning, at Herren sendte en prædikant ud på deres arbejdsplads. Han sagde med myndighed og styrke: "*Se, jeg forkynder jer en stor glæde!*"

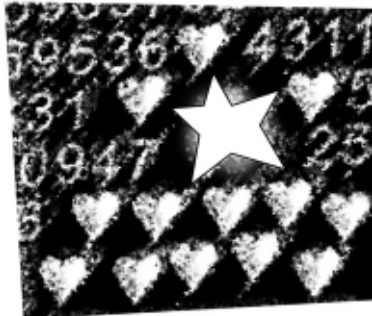
Vi tænker måske, at noget lignende aldrig kommer til at ske for os. Ikke desto mindre sker det midt i vores hverdag. Herren lader også i dag sendebud sige til os: "*Frygt ikke! For i dag er der født jer en frelser.*" Gud er blevet menneske. Gud er hos jer i sin Søn Jesus Kristus.

Da bliver det ikke blot tåleligt at være til, men saligt og godt. For dit hjerte hører og mærker, at frelsen er større end frygten, og at Frelseren trøster dig i hjertet.

... i virkeligheden

"Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe." Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærs-kare, som lovpri-ste Gud og sang: Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til men-nesker med Guds velbehag!

(Lukas 2,12-14)



Var alt det, hyrderne nu havde oplevet, kun sket i deres følelser og tanker? Er kristendom, når alt kommer til alt, kun et spørgsmål om følelser og forestillinger? Eller gælder troen også i hverdagen, når det daglige slid gør livet vanskeligt og trivielt?

Englen giver os et klart svar, når vi hører, hvilket tegn han giver hyrderne: *"Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe."*

Kunne man ikke have forventet et mere overbevisende tegn fra Gud? Dette tegn var jo det ringeste, man næsten kunne forestille sig: Et spædbarn, og til og med et fattigt barn.

Men lad os alligevel følge med hyrderne hen til Betlehem og se barnet. Og der ved barnets side ser vi et trolovet par, hvis hjerter holder sammen om barnet. Og det går nu op for os, hvad der er hemmeligheden bag parrets milhed og glæde: nemlig barnet, som kvinden fødte i nat.

Det ligner alle andre børn: græder, skal skiftes, ammes og lules i søvn. Og dog er det Guds evige søn. En stjerne er blevet tændt midt iblandt os. Vismænd kommer siden og tilbeder barnet. Som voksen bruger han hele sit liv på at finde knuste hjerter, trøste dem og give dem håb og evigt liv. Og til sidst hænger han som den ringeste af alle på et kors. Men netop det kors bekræfter, at englens ord havde hold i virkeligheden: *"Frygt ikke! I dag er der født jer en frelser. Han er Kristus, Herren."* Han gav sit liv for os, da han døde. Og han sejrede over dødens magt, da han opstod påskedag.

Nu er der liv til hver og én af os, som tælles med blandt menneskene. Ved troen på Jesus får vi hjertet tilbage, det levende hjerte, som tror på Gud.

Men hvor? Der, hvor troens ord om Jesus Kristus prædikes! Og i nadveren, hvor Jesus er virkeligt til stede med sit legeme og blod.

Dér kan vi holde virkelig jul.



Reaktion

I Luthersk Kirke nr. 9 - 2003 blev Guds vrede, straf og syndsforladelse nævnt i flere forskellige sammenhænge. Citat: "At frygte Guds vrede er straf nok." - Hvad er det nok til? Er det nok til at opnå syndsforladelse? Er det det, der menes?

Man skulle ellers tro, at kærligheden til en ikke vred Gud er mere livsbekræftende og tilfredsstillende, end at frygte en vred Gud. Ifølge Bibelen er Gud lig med kærligheden. Så de, der har kærlighed, må have noget fælles med Gud.

Kun troen, troen på Jesu Kristi død, opstandelse og offer kan give os mulighed for syndsforladelse. Præsten kan kun formidle den ved at hjælpe folk til kilden, som er Jesus Kristus og evangeliet.

"Den retfærdige skal leve af tro" - var skriftstedet, som fik Luther til at tænke dybt over tingene, hvorefter han brød med Pavekirken og startede reformationen.

Med venlig hilsen Michael Horvath

Redaktion

Når jeg skrev, at det var nok at frygte Guds vrede og straf, skulle det på ingen måde forstås sådan, at det at frygte Guds vrede og straf er en gerning, vi gør, for at opnå Guds nåde. Jeg ønskede at tydeliggøre, at kærligheden og det nye liv aldrig kan være forudsætning for at få syndernes forladelse, men at den kærlighed netop er en frugt af, at man har syndernes forladelse.

Der må være syndserkendelse. Men Guds nåde er ikke en frugt af, at man er blevet et bedre menneske. Derfor kan kærligheden til Gud aldrig være forudsætningen for, at man må tilsige et menneske syndernes forladelse. Så ville den jo ikke ske ved troen alene, som bibelen beskriver den.

Luthers opgør med Romerkirken var også et opgør med den bodsforståelse, at angeren var en gerning, man gjorde for at erhverve tilgivelsen, og at den måtte ske af kærlighed til Gud. Angerens opgave er alene at gøre mennesket fattigt og er alene at forstå passivt.

Evangeliet er en ubetinget tilsigelse af syndernes forladelse og modtages gennem troen.

At høre om Guds vrede er derfor nok. Der skal ikke lægges bodsgerninger eller kærlighed til, før et menneske må få tilsagt syndernes forladelse. Den, der tror denne tilgivelse, er fri fra Guds vrede, dom og sin egen skyld og kan netop derfor tjene Gud og sin næste i kærlighed.

Lader vi kærligheden få angerens plads, vil intet menneske kunne vide sig frelst, for har de elsket Gud nok? Men netop ved at lade tilgivelsen være uafhængig af kærligheden, vil mennesker kunne se Guds store kærlighed i Jesus Kristus og selv blive fyldt af den kærlighed.

- Jeg håber det reddede nogle misforståelser.

Kærlig hilsen Magnus Sørensen

Klip fra en præstespire

"I dette samfunds menigheder kan kun den forvalte det hellige præsteembede, som ved ordentligt studium har erhvervet sig en grundig erkendelse af Guds ord" (§ 3 i Frikirkens forfatning). - Stud. theol. Magnus Sørensen tager i det nye kirkeår et sådant studium ved præsteskolen i Fort Wayne, USA. - Vi bringer et klip fra et indlæg af Magnus i Kristeligt Dagblad den 1.9.:

Kirken har glemt sit grundlag

I forbindelse med Grosbøll-sagen (bl.a. fornægtelse af Gud som Skaber) er det kommet op fra flere hold, at den danske folkekirke stadig er en bekendelseskirke... Selv har jeg forladt den for halvandet år siden, fordi jeg kom frem til, at den ikke var det.

Med til folkekirken bekendelse hører Den augsburgske Bekendelse. Ifølge fortalen til denne bekendelse er den udtryk for, hvad der enstemmigt læres i menighederne af de evangeliske prædikanter.

For dem, som skulle være i tvivl om, at de evang.-luth. bekendelsesskrifter lærer en skabende og opretholdende Gud, slår Den augsburgske Bekendelse fast: "Menighederne hos os lærer med stor enighed, at der er et guddommeligt væsen, som både kaldes og er Gud, skaber og opretholder af alt, det synlige og det usynlige, og at der er tre personer, af samme væsen og magt, og lige evige, nemlig Fader, Søn og Helligånd."

Bekendelsen taler ikke om en lære, der officielt foreligger skriftligt, men reelt benægtes, men om lære, som tros og prædikes i menighederne. En kirke, der offentligt forsvarer og fremmer lære i strid med disse bekendelsesskrifter, er ikke en evang.-luth. kirke, og evangelisk-lutherske kristne hører ikke til i en sådan kirke.

Præster, der har forpligtet sig på Bibelen og bekendelsesskrifterne... har lovet at bekæmpe sådanne lærdomme, som strider mod folkekirken trosbekendelse. MS

Luthersk Kirke ønsker lykke til med præstestudierne i USA!

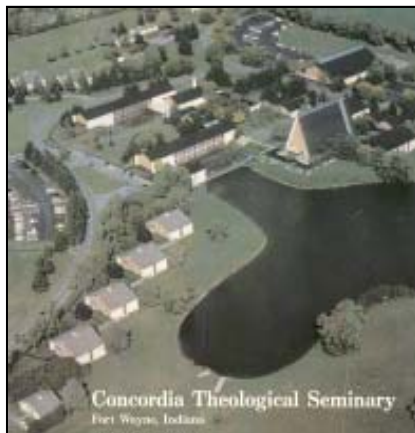
"Jeg er Alfa og Omega" (Åb 1,8). - Væggbillede fra Fort Wayne



Klip fra en præsteskole

"Concordia Theological Seminary - Fort Wayne" er navnet på den ene af de to præsteskoler i Den lutherske Kirke - Missouri-synoden. Vi befinder os i udkanten af den næststørste by i staten Indiana i det nordøstlige hjørne af USA.

Historien begynder i 1846, hvor de første 11 studenter blev begyndelsen til en uddannelse af over 5.000 lutherske præster og missionærer. Skolens motto er: "Prædik ordet!" (2 Tim 4,2). Her er det bankende hjerte i al undervisning.



Præsentationsfolderen siger:

I præstegerningen er der brug for et bredt kendskab til teologien. Det begynder med studiet af *Den hellige Skrift*, der i Den lutherske Bekendelse kaldes "den eneste kilde og norm for kristen lære og liv".

Kirkehistorie og *troslære* styrker studenternes respekt for bekendelsen af de bibelske sandheder i særdeleshed i Den lutherske Kirke.

Endelig øves studenterne i præstegerningen med *sjælesorg* og opbygelse af mennesker i den kristne tro.

Alt har *centrum i den korsfæstede, opstandne og himmelfarne Kristus*, som med sit blod har udslettet al synd og er hos os i Ord og sakramente. Og teologien forener som i en sømløs kjortel akademisk standard med pastoral dannelse. *Teologi er liv med Kristus i centrum - i klasserum og fællesskab!*

Rektor Dean Wenthe skriver:

At kende Gud er det virkelige liv. Skilt fra Gud er al lærdom og liv blot øjeblikshændelser, der ender i død. At kende Gud er at modtage hans gaver. I Ordet og de hellige sakramenter viser Den treenige Gud sig nådig og barmhjertig iblandt os.

Præsteskolen er grundlagt ved disse gaver - det rensende vand i dåben, Kristi tilgivende røst i ordet og påskelammets legeme og blod i nadveren. Det er i disse gaver og ingen andre steder, vi kan kende Gud og eje et overstrømmende rigt liv. - Kappellets smukke arkitektur, kirkemusikken, kunsten, de fredelige omgivelser, alvoren i det teologiske arbejde og hjerter, der i vort liv med hinanden sættes i brand for præstegerninger... Alt dette er tjenere for Den treenige Gud, der har åbenbaret sig i Jesus Kristus. VL



En fredag i oktober drog ca. 20 unge fra menighederne i København, Løsning samt Århus på ungdomslejr i Kukkassen ved Ganløse, for at være sammen om Guds ord, og selvfølgelig være sammen med hinanden. Udgangspunktet lå i Hamlets replik "To be or not to be".

Fredag

aften ankom stort set alle lidt efter lidt. Vi spiste varm suppe sammen, hvilket var utrolig dejligt, da hytten ikke var blevet varmet helt igennem endnu. Derefter holdt Pastor Vagn Lyrstrand et møde om: *At være eller ikke at være kristen*, med læsning og samtale om Salme 73. Derefter var der aftenandagt og tid til at snakke og hygge med hinanden, spille guitar, synge, trivial pursuit osv.

Lørdag

formiddag gennemgik stud. theol. Magnus Sørensen emnet *"Hvem er kristen - i pagt med Gud? i Gamle testamente"*. Præsten gennemgik emnet *"Hvem er kristen - i pagt med Gud? I Nye testamente"*. - To gode oplæg i tråd med lejrens tema. Derefter var der frokost.

Og så var der tid til at gå en tur i den store skov, der lå lige ved hytten.

Før aftensmaden indledte Vagn Lyrstrand en gruppesamtale om *"Kan man være kristen og i pagt med tiden?"* - i henhold til en artikel bragt i Lungen med emnet *"Hva ska vi ta på?"* Oplægget gik meget ud på mode, hvad er udfordrende tøj for os, skal man undgå det, eller er det ok? Et godt og relevant oplæg, med en god diskussion i mindre grupper.

Aftensmaden, som Vagn lavede, var virkelig lækker, og folk nød den i fulde drag: Culottesteg med kartofler, salat og sovs.

Derefter var der tid til fodboldkamp i radioen samt opvask. Senere holdt Helene *"Ordets skole"*, hvor man virkelig får tid til at fordybe sig i nogle få vers fra biblen alene, og efterfølgende tale sammen i små grupper om versene og bede sammen.

Så var der igen tid til hygge. Natasja og Linea havde lavet nogle toiletsketchs, samt en anden version af *"Hit med sangen"* nemlig *Hit med salmen*.

Aftenen blev desuden præget af en oplevelse ud over det sædvanlige: En af deltagerne gik sammen med en anden deltager en tur i skoven, og her oplevede den ene at se en hel flok engle, dette blev stemningen naturligvis meget præget af.

Søndag

snakkede Vagn med os om oplevelsen og om engle. Dette var utrolig godt at få snakket om. (Det blev også en anledning til artiklen her i bladet om *engle-syner*).

Efter frokost var der oprydning. Derpå tog vi i Martinskirken til prædiken med emnet *Multiple Choice* og fælles altergang, før vi kunne sige farvel og tak for en god lejr til hinanden.

Det blev altså en lejr ud over det sædvanlige, en lejr der ikke sådan bliver glemt, en lejr med godt fællesskab om Guds ord og med hinanden og desuden en god start på efterårsferien. Tak for en skøn lejr til alle de unge fra Martinskirken, der har arrangeret den!

Hannah Lea Michael

Fra menighederne

Langeland, Lohals Kirke Dødsfald

Den 26. sept. blev Emil Gregersen Jensen kaldt ind i Herrens triumferende kirke i en alder af 80 år. Emil efterlader sig hustruen Marie og børnene Kirsten, Leif og Ole.

Som muremester rejste Emil G. Jensen i 1952 vores kirke i Lohals. I flere år tjente han kirken som både hovedbestyrelsesmedlem og hovedkasserer med mange initiativer, som bidrog kraftigt til kirken arbejde.

Emil prægede menighedens kirke med det tomme kors, som i glasbyggesten kaster håbets lys ud i Lohals. I korsets håb blev hans legeme den 3. okt. stedt til hvile på Hou kirkegård. I kirken blev der prædikeret over yndlingsordet fra Salme 121: *Jeg løfter mine øjne til bjergene, hvorfra kommer min hjælp? Min hjælp kommer fra Herren!*

En stor plads er blevet tom i både familie og menighed. I bøn om trøst og håb for de efterladte mindes Emil Gregersen Jensen i tak til vor Gud og Frelser.

Vagn Lyrstrand

Sanggudstjeneste i Lohals 3. søndag i advent kl. 14

En særlig gudstjeneste, som vil forberede til julens højtid med de kendte salmer, læsninger og en mini-prædiken.

Adventsfest fredag 19. dec. kl. 14.30

Traditionen tro indbydes til adventsfest med juletræ, sang, kaffe og godter, lotteri, historie og andagt mm. Hos Jytte og Helge, Ndr. Landevej 26, i Simmerbølle.

Alle er velkomne!



Gratia Århus

Fra en kirkegængers bønnebog

Herre Kristus

I dig tog Guds Ord bolig iblandt os, og det sande lys skinnede i verden, og verden begreb det ikke, for dit ord var ikke et ekko af verden men ånds fylde.

Og hvor var du ikke ringe, da du gik i verden ad støvede landeveje og i den kolde nat mellem forvitrede klipper og ikke havde det, som du kunne hælde dit hoved til.

Du som bad den samaritanske synderinde om vand. Hvor du gik, blafrede gudsskæret, som selv var i fligen af dit klædebon.

Søren Andersen

København, Martinskirken Adventsandagter

Torsdag 4.; 11. og 18. dec. kl. 19 indbydes til adventsamvær i kirken. Vi forbereder julens store begivenhed med lytten til Bibelens gamle løfter om frelse og fred, som er blevet opfyldt med Jesus. Vi vil synge julen ind i hinandens hjerter, sind og tanker. Og vi hygger med julegodt, før vi går hjem!

Ung Nytårsfest

Martins Unge indbyder unge til fælles nytårsfeiring. Vi begynder på Ruthsvej 3 i Hellerup kl. 16 med nytårsfest.

Kl. 23 holdes nytårsandagt i Martinskirken. Og Nytårsdag kl. 14 sluttes med nadvergudstjeneste.

Tilmelding til Helene:

hepalyni752@hotmail.com

Velsignet Advent og Glædelig Jul!

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

1. Advent 30. nov. kl. 10 "Gæstedag"
2. Advent 7. dec. kl. 16.30 m. nadver
3. Advent 14. dec. kl. 10 "9 læsninger"
4. Advent 21. dec. kl. 10 m. nadver
- Juleaften 24. dec. kl. 15
- Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver
2. Juledag 26. dec. ingen
- Søndag 28. dec. kl. 12 m. julefest
- Nytårsaft. 31. dec. kl. 23 Nytårsandagt
- Nytårsdag 1. jan. kl. 14 m. nadver
- Søndag 4. jan. kl. 10 m. læseprdk.
- Søndag 11. jan. kl. 10 m. nadver
- Søndag 18. jan. kl. 16.30
- Søndag 25. jan. kl. 10 "Gæstedag"

Langeland, Lohals kirke, Østergade 34

1. Advent 30. nov. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
2. Advent 7. dec. kl. 10.30 m. nadver
3. Advent 14. dec. kl. 14 Sanggdst.
- Fred. 19. dec. Adv.fest i Simmerbølle - *Se side 15*
4. Advent 21. dec. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
- Juleaften 24. dec. ingen gdst.
- Juledag 25. dec. kl. 16
2. Juledag 26. dec. kl. 10.30 m.nadver.
- Julesøndag 28. dec. ingen gdst.
- Nytårsdag 1. jan. ingen gdst.
- Søndag 4. jan. kl. 10.30 m. nadver
- Søndag 11. jan. kl. 16
- Søndag 18. jan. kl. 10.30 m.nadver
- Søndag 25. jan. kl. 15 "Skallen"

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

1. Advent 30. nov. kl. 10 m. nadver
2. Advent 7. dec. fælles med
Gratiakirken i Århus (se Århus)
3. Advent 14. dec. kl. 10 m. nadver
4. Advent 21. dec. kl. 14
- Juleaften 24. dec. kl. 16
- Juledag 25. dec. kl. 14 m. nadver
2. Juledag 26. dec. - ingen
- Søndag 28. dec. kl. 14 m. julefest
- Nytårsdag 1. jan. kl. 14
- Søndag 4. jan. kl. 14
- Søndag 11. jan. kl. 10 m. nadver
- Søndag 18. jan. kl. 14 "Gæstedag"
- Søndag 25. jan. kl. 10 m. nadver

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14

1. Advent 30. nov. kl. 16 m. nadver
2. Advent 7. dec. kl. 14 m. adventsfest
3. Advent 14. dec. kl. 16 m. nadver
- Tors. 19. dec. kl. 19.30 "9 læsninger"
4. Advent 21. dec. kl. 10 (9.20 skrifte)
- Juleaften 24. dec. kl. 14
- Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver
2. Juledag 26. dec. kl. 16
- Søndag 28. dec. ingen (fælles m.
Løsning menighed (se Løsning)
- Nytårsdag 1. jan. kl. 16 m. nadver
- Søndag 4. jan. kl. 10 (9.20 skrifte)
- Søndag 11. jan. kl. 16
- Søndag 18. jan. kl. 10 m. nadver
- Søndag 25. jan. kl. 16 m. nadver

ADRESSER

Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk